

[Erik Eriksen.]

bedrer den gældende Lov. Det gælder naturligtvis for dette Forslag som for alle andre Forslag, at ikke saa ganske lidt vil afhænge af en fornuftig Administration.

Til Eksempel er der en ret kraftig Bestemmelse i § 3, 5te Stykke, som giver Arbejdsministeren en vidtgaende Beføjelse til at iværksætte Arbejde. Jeg er ikke helt overbevist om, at det er nødvendigt at tage saa stærkt paa Tingene. Det gaar bedst, naar man forhandler og søger at lempe sig frem.

Betalingen for Arbejdets Udførelse finder jeg ikke, at der er Grund til at gøre Indvendinger imod og heller ikke med Hensyn til Arbejdstidens Længde. De Lønninger, her er Tale om, ligger i Underkanten af, hvad der betales inden for de producerende Erhverv. Det maa ogsaa være saadan, at det altid kan betale sig at søge ind i de frie Erhverv. Jeg finder det ogsaa rimeligt paa Baggrund af den Nedsikring af Lønnen, der har fundet Sted, at de Mennesker, der henvises til Deltagelse i disse offentlige Arbejder, fritages for at betale Bidrag til Arbejdsløshedskassen, og at de ligeledes slipper for den saakaldte Arbejdsskat.

Den nye Bestemmelse i Forslaget, hvorefter der ikke alene kan ydes Tilskud, men ogsaa gives Laan, som Forholdene nu maatte tale for det, giver en Bevægelsesfrihed, som meget vel kan tænkes at faa Betydning i det praktiske Liv. Jeg yder ogsaa min mest uforbeholdne Anerkendelse af § 5, 1ste Stykke, hvori det kort og godt fastslaas, at Hovedopgaven er den, at der skal henvises arbejdsløse Forsørgere i Alderen 18—60 Aar og arbejdsløse Ikke-Forsørgere i Alderen 50—60 Aar. Her er ingen kunstige Skranker af nogen Art. Der er kun taget naturlige og strengt saglige Hensyn, saaledes som vi alle har Pligt til at gøre, ikke mindst i Tider som disse.

Der er nogle nye Bestemmelser i § 7, hvori fastslaas, at dersom et iværksat Arbejde medfører en ikke ubetydelig Værdiforøgelse for private Ejendomme eller for Kommuner eller Institutioner og der ikke af disse opnaas Tilskud til Arbejdets Udførelse, kan Ministeren paalægge de paagældende at yde Bidrag, hvis Størrelse fastsættes af en Kommission.

Ekspropriationsbestemmelsen er ogsaa ny i denne Lovgivning. Jeg tør ikke bestride, at et og andet taler til Gunst for denne Bestemmelse. Det vil altsaa ikke sige, at Berøring er livsfarlig, men jeg haaber, at Administrationen paa disse Omraader vil vise

det Maal af Hensyn og Forstaaelse, som nu engang er paakrævet.

Jeg synes, at en Del af § 9, 1ste Stykke, er uklar, men jeg gaar ud fra, at Paragraffen er i Overensstemmelse med §§ 4 og 5, der fastsætter Hovedreglerne for Arbejdshenvisning.

Stk. 2 i samme Paragraf, som omhandler de arbejdsløses personlige Forhold, forekommer mig rent umiddelbart at være en noget rigoristisk Bestemmelse, men, som sagt, disse Enkeltheder kan man med større Udbytte drøfte i et Udvalg. Jeg kan tilsige mit Partis Medvirkning til en velvillig Behandling af Forslaget, der efter vor Opfattelse indeholder betydningsfulde og afgørende Ændringer, som utvivlsomt vil vise sig at være heldige i det praktiske Liv. Jeg tror ogsaa, det vil blive anerkendt og paaskønnet ud over Landet, at Viljen til Samarbejde har givet sig Udslag i dette Forslag om Arbejde og Beskæftigelse, og at Petitioner og gamle Stridsspørgsmaal, som Tiden maa siges at være løbet fra, er lagt til Side.

Boeck-Hansen: Den store Arbejdsløshed, vi er ude for i Øjeblikket, og den Frygt, vi nærer for, at Arbejdsløsheden vil blive endnu større til Vinter, skyldes ikke saa meget manglende Konsumenter, der jo som Regel er Aarsagen til stor Arbejdsløshed, som de i Øjeblikket stærkt nedsatte Produktionsmuligheder, og derfor maa man se paa Arbejdsløsheden paa en noget anden Maade, end man i Almindelighed gør. Ved Bekæmpelsen af den forhaandenværende Arbejdsløshed maa man dog alligevel ikke glemme at søge at opmuntre det private Initiativ saa meget som vel muligt, for at netop Initiativet kan holdes i Gang. Dertil tror jeg, at den højtærede Finansminister og Skattevæsenet kunde gøre sin Del; jeg tror, at den højtærede Handelsminister og det til ham knyttede Priskontrolraad kunde gøre sit, og ogsaa den højtærede Arbejdsminister kunde gøre sit for netop at opmuntre Initiativet saa meget som vel muligt. Den Vej, tror jeg, er den bedste at gaa, naar man vil bekæmpe Arbejdsløsheden. Jeg tror ogsaa, man skulde søge at opmuntre vore store og dygtige Ingeniører til at gaa ind i Arbejdet for dette; det vilde utvivlsomt være den bedste Maade, hvorpaa vore store Ingeniører kunde hjælpe deres Land i Øjeblikket. Maaske man ogsaa kunde stille dem det Spørgsmaal, hvorledes man kan erstatte Raavarerne og afføde Varemangelen. Varemangel kan jo normalt frembyde Muligheder for nyt Arbejde, men, som sagt, i